

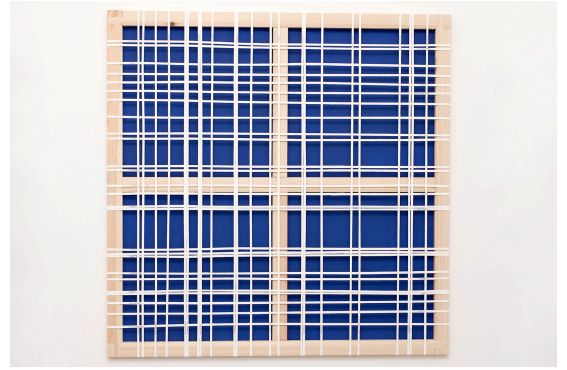
PEP AGUT

Penélope

29 setembre > 18 novembre 2016

Inauguració: dijous 29 setembre - 19 h.

Pep Agut ens aproxima, en la seva quarta exposició individual a àngels barcelona, justament a la pintura i la fotografia. Amb les seves paraules, "a casa". Agut no desfà cap camí. Retornar a casa és donar un pas endavant. Si la pintura i la fotografia són la seva base també són el seu present i el seu futur. Amb la seva mostra "Penélope" Agut acumula en el seu discurs sobre la representació (1979-2016) l'experiència d'un navegant a les aigües del món de l'art i de l'estètica... i tota experiència artística és una forma de compromís social.

"Odisseu marxa cap a la guerra de Troia. Penélope, la seva muller, romandrà a l'espera del seu retorn a la casa d'Ítaca. Els pretendents del lloc esdevenen pretendents de Penélope. El palau es converteix en la seu d'una gran orgia que durarà més de vint anys. Penélope proposa casar-se amb algun d'ells quan finalitzi el teixit que ha començat, una túnica per a celebrar el retorn del seu marit, retorn en el qual no creuen en absolut els pretendents. Al vespre desfà part d'allò que ha teixit al matí. El seu fill, Telèmac, marxa a la recerca del seu pare. Odisseu torna més de vint anys més tard després de navegar per tota la Mediterrània passant tot tipus d'aventures i, un a un, assassina els pretendents de la seva muller i recupera el tron. Una de les seves serventes el reconeix per una vella cicatriu al genoll enmig d'un cos marcat per les ferides de guerra. Penélope no pot oferir-li el seu regal, doncs aquest, contínuament interromput, contínuament des-teixit, no representa res.

Prenc la història de Penélope i Ulisses (Odisseu) com a metàfora del problema de la representació i del sentit que aquesta pugui tenir, problema que ha ocupat el meu treball des de fa més de vint-i-cinc anys.

Penèlpe és la espera de la representació. És el fer i desfer que fem tots els artistes en les nostres ments i amb les nostres mans. Hi ha un profund voler, però no desig ni anhel, doncs només existeix una forma de representació, una sola figura, final, si es vol. Penélope ho sap i s'hi nega. Jo també. Nosaltres també. És la imatge de la mort i la mort mateixa. Penélope es nega a aquella imatge última i única, una imatge impossible de teixir doncs sempre romandrà inacabada.

Però aquesta espera és alhora l'espera de la tornada a casa. A Occident és impossible, més enllà de la ignorància supina de tants i tants, no treballar amb les imatges de la història que ens precedeix. Intentar construir una imatge és intentar, amb ella, tornar a casa, aquell lloc on s'ha viscut i on es pot morir. Les imatges de la història de la pintura són la gènesi de qualsevol imatge entre nosaltres.

La meva exposició 'Penélope' és simplement una tornada a casa (sense voler fer premonicions fosques de cap mena). He viscut tota una vida a partir de les imatges de la pintura i la fotografia. Aquí no es recull un moment conclusiu però sí un estat de les coses. Línia, color, volum, composició, text, forma, estructura o contingut... temps i més temps. Contingut? En art hi ha un contingut més enllà de l'art? No serà que l'art és el contingut per excel·lència de la nostra civilització? Justament. L'art no és forma sinó contingut. Més enllà de la producció cultural, artística no hi ha civilització. La societat mateixa i la seva economia i la seva política s'aixequen al seu damunt. N'hi ha que en fan estètica: la forma per damunt del contingut. Una sola bellesa al servei d'una sola veritat. Aquella vella història del Cristianisme, cos i ànima. Kant anava molt despistat."

Pep Agut, setembre 2016

Pep Agut (Terrassa, Barcelona, 1961). Partint de la seva doble formació en la pràctica de la pintura i la fotografia Pep Agut enfoca molt aviat el seu interès en els problemes de la representació, el paper de l'artista i el lloc de l'art. Entenent l'espai de l'art com l'espai públic per excel·lència més enllà de tota condició epocal o cultural particular i preocupat per la posada en circulació de les produccions artístiques i els modes de producció de sentit, Agut desenvolupa un complex i personal procés de treball que li permet imbricar el seu projecte estètic amb el seu posicionament polític.

Agut treballa en els seus projectes desplegant la seva investigació sobre un ampli repertori de tècniques, mitjans i conceptes per sotmetre a estudi les idees del seu interès durant llargs períodes de temps abordant qüestions relatives a la representació o el llenguatge, l'arquitectura, per exemple. Després d'un ardu procés d'escriptura, sobre-escriptura i esborrat de tota forma de narració expressionista, l'artista elabora un complex índex de models plàstics genèrics per a l'organització del seu treball. Això li permet mantenir els seus projectes oberts a noves investigacions, sense sotmetre'ls a rígides nocions d'estil i, sobretot, evitar la producció sistemàtica dels artefactes en què resultarien. Inventariat així una gran quantitat de material creatiu, Agut pot acomodar qualsevol moment de la seva història artística personal a cada oportunitat expositiva amb una formulació específica i particular.

Pep Agut estudia a la Facultat de Belles Arts de Sant Jordi de la Universitat de Barcelona (1979-84). Participa als Jocs de la XXIII Olimpíada a Los Angeles (1984). Entre 1988 i 1991 viu a Colònia (RFA), fins al 1991, quan és convidat a París per la Fondation Cartier. Torna a Barcelona el 1992. Actualment viu a Terrassa.

Ha participat en exposicions individuals i col·lectives en importants esdeveniments com la XLV Bienal de Venècia (1993), Prospekt (1996), la XI Bienal de Sidney (1998), Art Unlimited, Basel (2004) i en Institucions com el Museu d'Art Contemporani de Tel Aviv (1993) o el MACBA, Museu d'Art Contemporani de Barcelona (2000), entre d'altres. Ha coordinat i participat en debats i conferències i ha impartit seminaris a la Universitat de Barcelona.

àngels barcelona focuses on the debate of contemporary culture and art practices

Pep Agut | Efrén Álvarez | Lúcia Coderch | Peter Downsbrough | Marcelo Expósito | Harun Farocki | Esther Ferrer | Joan Fontcuberta | Jeanno Gaussi | Ion Grigorescu | IM Heung-soon | Daniela Ortiz | Mabel Palacin | Tristan Perich | Jaime Pitarch | Jorge Ribalta | Pedro G. Romero | Mireia C. Saladrugues | Mireia Sallarès | Michael Snow | Richard T. Walker